

for Kommunerne til at faa det samme Beløb, tænker jeg, at vi kunne komme ud over Striden om Formen. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst i Vejen for at sætte disse 200,000 Kr. paa Finansloven, saa meget mindre som vi i mange Tilfælde ere gaaede ud over de Beløb, der have staaet paa gældende Love, og sat større Beløb paa Finansloven. Ved første Behandling mindede jeg saaledes om, at i Sygekasseloven er  $\frac{1}{2}$  Million nævnt som Maksimum, og her paa Finansloven ere vi oppe paa 730,000 Kr. i dette Øjemed. Desuden, enten vi stemme disse 200,000 Kr. ud eller ej, ville de under alle Omstændigheder komme til at staa paa Finansloven, der bliver kun Tale om at flytte dem fra § 19 til § 28. Jeg nærer i alt Fald det Haab, at vi komme vel nok ud over dette Punkt.

Med Hensyn til det andet af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag om et Tilskud til Udsendelse af et Orlogsskib til Østasien til Fremme af danske Handels- og Skibsfartsinteresser, 100,000 Kr., er jeg, og jeg antager, det gaar mange som mig, ikke saa lidt uklar over, hvad der er Meningen dermed, thi i det andet Ting forelaa der Forslag om at udsende Krydserkorvetten „Fyen“ til Østasien, og det skulde koste 256,000 Kr., hvoraf man mente at ville tage 107,300 Kr. af den ordinære Udrustningskonto, medens Resten, 148,700 Kr., skulde bevilges ekstraordinært. Nu er Teksten forandret saaledes, at Forslaget lyder paa Udsendelse af et Orlogsskib til Østasien, og dertil mener man at kunne hjælpe sig med 100,000 Kr. + Handelsstandens Tilskud, 50,000 Kr., altsaa i alt 150,000 Kr. Jeg er nu klar over et, nemlig at Udsendelse af Krydserkorvetten „Fyen“ kan ikke i det ene Øjeblik kræve en Udgift af 256,000 Kr. og i det næste kun en Udgift af 150,000 Kr. Derimod er jeg ikke klar over, om man nu mener at ville udsende „Fyen“ eller et andet Orlogsskib. Jeg er tilbøjelig til at tro det sidste, da Teksten er forandret; men jeg tillader mig dog at spørge den ærede Indenrigsminister, om det er „Fyen“, der skal udsendes, og om de 107,000 Kr. skulle tages af den ordinære Udrustningskonto, eller om der skal udsendes et andet Orlogsskib, som kun vil medføre en Bekostning af i alt 150,000 Kr. Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg henvise til, hvad jeg allerede har udtalt ved Sagens første Behandling, at der er ingen af os, hverken i dette eller det andet Ting, mig bekendt, der har udtalt sig imod en saadan Bevil-

ling. Vi have paa Grund af Omstændighederne fundet, at det ikke var nødvendigt at udsende et Skib i Aar, men at det godt kunde vente til næste Aar. Saaledes ere Udtalelserne faldne i det andet Ting, og jeg har sluttet mig dertil. Nu er der kommet et nyt Moment frem, idet Handelsstanden tilbyder at bidrage 50,000 Kr. Jeg skal ikke nægte, at det giver Sagen forøget Vægt, og jeg vil meget gerne være med til at fremme Handelsstandens Interesser og støtte den, ikke blot med Hensyn til det østasiatiske Kompagni og den østasiatiske Handel. Jeg har megen Tillid dertil og er meget glad derover, da jeg tror, at der er gode Betingelser derfor i Fremtiden — men ogsaa med Hensyn til Handelen i al Almindelighed. Handel og Skibsfart ere gode og naturlige Erhverv, og at de ikke have krævet store Tilskud paa Finansloven — i hvilken Anledning der er kommet Anker over, at vi have behandlet Handelsstanden stedmoderlig osv. — ligger netop i, at det er gode, sunde og naturlige Erhverv, som kunne staa paa egne Ben. Men skulde jeg anbefale noget, der særlig kunde fremme Handelens og Skibsfartens Interesser, saa vil jeg sige til Tinget: Følg mig i mine Ønsker om at gaa ned med Toldbeskyttelsen, thi i samme Grad som man gør det, fremmer man Handelens og Skibsfartens Interesser. Det er klart, at alle de Toldsatser, der virke som direkte Indførselsforbud — selv om hele Satsen ikke gør det, gør dog store Dele deraf det — hemme det livlige Samkvem mellem Landene, og en Ophævelse af dem vilde fremme Handelens og Skibsfartens Interesser. Vi betegne derfor ogsaa Toldbeskyttelsens Modsatning som fri Handel, idet vi løse de Baand, der hvile paa Handelen. Den rigtige og eneste naturlige Vej at støtte Handel og Skibsfart paa er derfor den at give størst mulig Frihed. Hvad selve Forslaget angaar, kunde vi maaske godt have stemt for det, uagtet jeg har anbefalet Finanslovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det er jo i det hele taget min Opgave at forsvare Folketingets Forslag, det er jo ikke særlig min Opgave at kritisere det eller søge det ændret, men som sagt, jeg kunde godt have stemt for Forslaget, hvis der ikke havde været andre Ændringsforslag, som jeg ikke kan være med til, og jeg maa derfor stemme mod det. Jeg skal dog tilføje, at det er mit Haab, at vi let komme til Rette med dette Spørgsmaal, hvis man fra dette Tings Side viser god Vilje paa de andre Punkter. Jeg har ikke noget Mandat til at sige noget